

[Lilli Gyldenkilde]

har villet have den til – skal vi i hvert fald ikke arbejde videre med. Jobskabelsesordningens offentlige del beskærer vi også lige via nogle finanslovsændringer. Det vil altså sige, at de ungdomsledige kan man ikke engang få sat nogle lappeløsninger i gang for, og det vil sige, at man simpelt hen lader dem sejle deres egen sø i disse år. Man det skal selvfølgelig også siges, at sejler de bare længe nok, er de jo ikke ungdomsarbejdsløse mere, så er de kun arbejdsløse.

Hvis vi ser lidt på, hvem der i øvrigt rammes af stramningerne i dagpengeloven på A-kasseområdet, vil man se, at det er kvinderne, da det hovedsagelig er dem, der har deltidsarbejde og får supplerende støtte. Det er altså dem, der skal rammes hårdest af de nedskæringer, man har foretaget på dette område.

Hvis man så går videre og ser på, hvor der nok er flest kvinder involveret, er der nok ingen tvivl om, at karensdagen, som man har indført, nemlig at de syge må betale den første sygedag selv, også i høj grad rammer kvinderne. Kvinderne er dem, der har hovedansvaret for børnene, og da de er lavtlønnede, kan det mange gange bedst betale sig, at det er mødrene, der bliver hjemme, når nogle er syge i familien.

Ser vi så lidt på, hvem det er, der rammes hårdest af det lønindgreb, som er foretaget herinde – jeg tænker på dyrtidsindgrebet – ja, så er det igen kvinderne, fordi de arbejder i områder, hvor der ikke sker nogen reguleringer i et overenskomstforløb, og derfor er selve dyrtidsreguleringen for dem den eneste mulighed for at få et løft i en overenskomstperiode.

Jeg synes, at man af dette kan udlede, at denne regerings politik er kvindefjendsk, så det basker, og den er støttet af fremskridtspartiet, hvilket ikke kommer bag på mig på nogen som helst måde. Den er også støttet af kristeligt folkeparti, som jo har en familiepolitik, som ikke lægger skjul på, at det er bedst, at kvinderne bliver hjemme og passer deres børn selv og er væk fra arbejdsmarkedet. Men det undrer mig, at det radikale venstre vil lægge navn til en politik, som er kvindefjendsk, så det basker. Efterhånden må jeg nok sige, at min undren over de radikale formentlig vil mindskes, for der kan jo snart ikke komme flere overraskelser.

Jeg mener, at den politik, der er lagt op til her, er gammelliberal og helt ude af trit med hovedparten af, hvad Danmarks befolkning ønsker, vel at mærke når det først går op for den, hvad denne politik faktisk indeholder.

Der skal i denne søde juletid ikke lyde nogen tak fra SF til denne regerings julegaver, men jeg vil da ikke undlade at opfordre til, at nytåret bliver sat til at bremse denne regerings fremfærd, sådan at man ikke jager kvinderne tilbage til kødgryderne, og sådan at kvindebevægelsen ikke kules tilbage til 1950'erne, hvilket jeg faktisk kan se meget vel kan ske, hvis dette får lov til at fortsætte.

Jeg hørte i radioen i morges i udsendelsen med morgennisserne, at der var nogen, der havde indstillet vores statsminister til at være årets julemand. Jeg vil da godt advare mod, at man kårer ham til det, for han har ikke andet end regninger i posen.

Askjær Jørgensen (FP):

Nu, da vi diskuterer ændringer af finanslovsforslaget, føler jeg faktisk, at vi er ved at diskutere, hvad firkløverregeringen har nået.

Ændringer af finanslovsforslaget er jo ændringer af et finanslovsforslag, som blev fremsat af en socialdemokratisk regering, og de ændringer, der foreligger, er faktisk det økonomiske resultat af den indsats, firkløverregeringen har ydet. I den anledning mener jeg, det er nødvendigt at sige til regeringen, hvordan jeg føler det. Der er nok nogle af regeringens medlemmer, der er klar over, at bl.a. undertegnede var meget aktiv for at få mit parti med i forsøget med at lade den nye firkløverregering prøve, om den kunne rette op på den meget alvorlige situation i Danmark.

Jeg har ikke fortrudt, at vi gik med i forsøget, for enhver mulighed skal naturligvis afprøves. Situationen i Danmark er så alvorlig, at det er nødvendigt at afprøve enhver mulighed, og den socialdemokratiske regering var jo kørt fast.

Når jeg så har sagt, at jeg ikke har fortrudt, at vi gik med i forsøget, må jeg også føje til, at vi er meget, meget skuffet over resultatet. Når vi lægger plusser og minusser sammen, kommer vi til det resultat, at der er ca. 2,5 pct. til forskel mellem det, der nu skal vedtages som finanslov for 1983, og det, som vi ville have fået, hvis socialdemokraterne